

Dánfy László Andor okl. vegyészmérnök 1945. szeptember 5-én született a németországi Pockingban. A budapesti Petrik Lajos Vegyipari Technikumban 1963-ban vegyésztechnikusi oklevelet szerzett. 1969-ben a Veszprémi Vegyipari Egyetem Petrolkémiai ágazatán végzett jeles eredménnyel, okleveles vegyész mérnökként. A Bács-Kiskun Megyei Vízmű Vállalatnál, majd a Bács-Kiskun megyei KÖJÁL-nál laborvezető volt. 1970-től 1992-ig a Kőbányai Könnyűfémű Kecskeméti Gyáregységében termelésvezetői, majd gyáregység-vezetői beosztásban dolgozott. Az alumíniumpigmentgyártás területén szolgálati szabaddal is rendelkezik. Szakértői megbízatásnak tett eleget Porto Ordazban, Venezuelában és az erdélyi Zalatnán. Négy alkalommal részt vett az IAPS Nemzetközi Alumíniumpigment Szimpózium szervezésében. A konferenciákon többször előadást is tartott. 1992-től a MTESZ Bács-Kiskun Megyei Szervezetének ügyvezetője. 2008. március 31-től nyugállományba vonult.

Közben 2007-től megszervezte a Városi Civil Kerekasztal keretei között – amelynek soros elnöke is – a Műszaki, Tudományos és Innovációs Civil Kerekasztalt, amelyet jelenleg is vezet. 1970-től tagja a Magyar Kémikusok Egyesületének, 1975-től az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesületnek. Aktív részvételével Párajdon 1996-ban megalakult az Erdélyi Magyar Műszaki Tudományos Társaság keretei között, az EMT Bányászati, Kohászati és Földtani Szakosztálya.

Számos OMBKE kitüntetés birtokosa. Az 1975. október 25-én megalakított Fémkohászati Szakosztály kecskeméti helyi szervezetnek 1986-ig titkára volt, majd ezt követően a mai napig elnöke. Az OMBKE jelenlegi egyesületi zászlójának egyik tervezője. A régi selmeci harangjáték felújítója. Az Országos Erdészeti Egyesület tagja. Rendszeresen publikál a Bányászati és Kohászati Lapokban és az Erdészeti Lapokban.

A Bács-Kiskun Megyei Mérnöki Kamara alapító tagja. Tagja az elnökségnek. 2009-től 2013-ig alelnök volt. Kezdeményezője volt a Magyar Tudomány Napja létrehozásának.

Károly János 1945. szeptember 22-én született Inotán. Az általános iskola befejezése után a Veszprémi Vegyipari Technikum színesfém tagozatán folytatta tanulmányait. 1964-ben színes-

fémipari technikusként érettségizett. Még abban az évben felvételt nyert a Székesfehérvári Könnyűfémű Preskovács üzemébe üzemtechnikusként.

A katonai szolgálat letöltése után a Könnyűfémű Technológiai Kutatócsoportjában, majd a Központi Technológiai Kutató Laboratóriumban folytatta munkáját.

1971-ben áthívták az Inotai Alumíniumkohó Technológiai osztályára, ahol fejlesztőként a szalagfejlesztés volt a fő feladata.

Levelezőként a Nehézipari Műszaki Egyetem Kohó- és Fémipari Főiskolai Karán Alakítástechnológus üzemmérnök oklevelet kapott 1974-ben.

A szalaggyártás gépi berendezéseinek üzembe helyezése után 1980-ban megbízták a Huzalüzem vezetésével. Üzemvezetőként, majd gyáregység-vezetőként dolgozott. A vezetése alatti időszakban kezdődött a gyűjtvehúzó technológia csúszvahúzó technológiára való átalakítása, valamint az élelmi-szeripari és a hegesztő huzalok gyártásának bevezetése.

2007-ben vonult nyugdíjba, az egyesületi rendezvényeken azóta is aktívan részt vesz.

NEKROLÓGOK

Gyöngyösi Péter

1936–2014

Gyöngyösi Péter 1936. augusztus 7-én született Budapesten. A technikai érettségi után 1958-ban került a Csepeli Csőgyár 5 500 dolgozója közé a Csőgyár I. Meleghengerosorok Gyáregységének Termelési Intézőségére programozónak. 1962-ben a vállalat termelési osztályára helyezték csoportvezetői, 1966-tól osztályvezető-helyettesi, majd 1973-tól osztályvezetői megbízatással.

Közben a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem kohómérnöki karának levelező tagozatán tanult, ahol 1965-ben kapta meg a technológus kohómérnöki oklevelet. 1972–74 között elvégezte a Csepel Művek és a Budapesti Műszaki Egyetem közös gondozásában szervezett hároméves felsőfokú vezetőképzőt.

1978-ban műszaki igazgatónak nevezték ki. 1981-ben – miután az Acél-

művet és a Csőgyárat összevonták Vasmű néven – a Ferroglobusnál vállalt munkát, ahol az Acélcső Főosztály, majd a Divízió főosztályvezetőjeként dolgozott az 1996-ban történt nyugdíjazásáig.

1961-ben lett egyesületünk Csepeli csoportjának tagja; 2011-ben 50 éves tagságáért megkapta a Soltz Vilmos-émlékérmét. Szakirodalmi tevékenységének maradandó emléke a OMBKE szakemberei által szerkesztett, az Akadémiai Kiadó és Nyomdánál 1987-ben kiadott Műszaki Értelmező Szótár Vaskohászat kötetében való közreműködése.

Gyöngyösi Péter 2014. július 13-án hunyt el Budapesten. Haláláról nemrég értesültünk, ezért megkésve mondunk Neki utolsó

Jó szerencsét!

☞ Csohány Gyula – Liptay Péter

Dr. Czekkel János

1928–2015

Életének 87. évében, 2015. július 5-én elhunyt dr. Czekkel János címzetes egyetemi tanár.

Czekkel János 1928-ban Egerben született. 1952-ben, a vegyészmérnöki diploma megszerzése után az Ózdi Kohászati Üzemekben kutatómérnök-ként kezdte pályafutását.

1963-ban a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemre került, ahol 1970-ig a Szervetlen és Elemző Kémiai Tanszék adjunktusa volt, majd docenseként analitikai kémiát oktatott. 1968-ban védte meg műszaki doktori értekezését. 1970-ben az akkor megalakult Automatikai Tanszékre helyezték át. Nyolc évig volt a Kohómérnöki Kar dékánhelyettese, majd nyolc éven át az egyetem rektorhelyettese. Szakmérnöki oklevelét a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyészmérnöki Karán kibernetika területen szerez-

te. Elsősorban bányász és kohász hallgatókat oktatott irányítástechnika tárgykörben. Több éven keresztül részt vett az angol nyelvű oktatásban. Bekapcsolódott az egyetem főiskolai szintű villamosmérnök-képzésébe is.

Kutatási tevékenységet a kohászati termelő rendszerek automatizálása területén végzett. Kiadványai, tudományos beszámolóí jelentek meg, számos előadást tartott konferenciákon.

1992-ben nyugállományba vonult. 2002-ben aranydiplomát, 2012-ben gyémántdiplomát kapott értékes mérnöki és oktató tevékenységéért.

Dr. Czekkel Jánost Miskolcon, a Selyemréti Szent István rk. templom ravatalozójából július 14-én helyezték örök nyugalomra.

Emlékét megőrizzük!

Vincze Sándor

1935–2015

Vincze Sándor 1935. július 28-án született Kispesten. Középfelsőiskolai tanulmányait a pestszentlőrinci Steinmetz Miklós (ma Hunyadi János) gimnáziumban végezte. 1962-ben a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen szerzett vas- és fémkohómérnök diplomát.

Műszaki pályafutását 1960-ban a Csepel Művek Vas- és Acélöntödékben kezdte gyakorló mérnök-ként. Később a technológiai osztályon acélöntödei technikus-ként dolgozott. A továbbiakban művezető, főművezető, üzemmérnök, majd üzemvezető-helyettesi beosztásban végezte műszaki tevékenységét.

1965 augusztusában sikeresen megpályázta a csepeli Kossuth Lajos Gép- és Kohóipari Technikumban meghirdetett mérnök-tanári állást. 1995-ig itt dolgozott, mint az öntő- és kohásztagozat vezetője. 1968-tól vezető tanárként tevékenykedett. 1977-ben a Budapesti Műszaki Egyetem mérnök-tanári szakán kohómérnök-tanárrá nyilvánították.

Óraadóként dolgozott a Bánki Donát Műszaki Főiskolán és a Budapesti Műszaki Egyetemen, a műszaki-tanár képzésben vett részt. Az öntő szakma és az öntőtechnikusi képzés megújításában, tantervek készítésében, tanulmányi versenyek lebonyolításában is szerepet vállalt. Több szakmai könyvet, jegyzetet lektorált, mind szakmai, mind pedagógiai szempontból. Eredményes, jó munkájáért 1978-ban a Minisztertanács Kiváló

Munkáért kitüntető jelvényt és oklevelet adományozott számára.

1995-ben kérte nyugdíjazását, de még két évig dolgozott, míg az utolsó nappali tagozatos öntőtechnikus osztály befejezte tanulmányait.

Nyugdíjazása után a csepeli vállalkozói szakközép- és szakiskolában óraadóként a kohó- és öntőipari szakmásként tanfolyamokon oktatott. Aktív munkássága utolsó szakaszában a Kereskedelmi és Ipari Kamara vizsgabizottságának volt a tagja.

Egyesületünknek haláláig tagja volt, fia elbeszélése szerint mindig érdeklődéssel forgatta a Kohászati Lapokat, abban örömmel olvasta el sok kollégájának és tanítványának írását.

2002-től családja körében, visszavonultan élt. Hirtelen jött halála 2015. augusztus 31-én már legyengülten érte. A pestszentlőrinci temetőben a római katolikus szertartás szerint temették el szeptember 30-án. Utolsó útjára elkísérték volt gimnáziumi és egyetemi osztálytársai, kollégái, tanítványai, barátai, ismerősei is.

Végző nyughelyére történő elhelyezése előtt, utójára a kohászihimnusz szólt.

Az Öntészeti Szakosztály nevében ezen a helyen mondunk Neki utolsó Jó szerencsét!

☞ (LKK)

Dr. Várhegyi Győző

1929–2015

A gyászír, a halál ténye mindig felkészületlenül és tragikusan érint minden érző embert. Dr. Várhegyi Győző véglegesen távozott körünkből. Távozása különösen mélyen érintette a fémkohászattal foglalkozó kollégákat és barátokat. 1929. március 31-én született Sopronban, a soproni bencés gimnáziumban érettségizett. 1951-ben a Soproni Egyetemen kitűnő minősítéssel okl. kohómérnöki diplomát szerzett.

Az egyetem elvégzése után a Fémipari Kutató Intézetbe került. 1952–1955 között ösztöndíjas aspiránusként Moszkvában folytatta tanulmányait, melynek befejezéseként megvédte kandidátusi disszertációját. Hazatérve 1955-ben megnősült; négy mérnök fia van. A Fémipari Kutató Intézetbe került vissza, mint tudományos munkatárs, osztályvezető, majd 1959-ben tudományos igazgatóhelyettes. Ebben a minőségében irányította a fémkohászati, anyagvizsgálati és az analitikai kémiai kutatásokat. Sikeres munkájának eredményeképpen nagyon fiatalon, 1968-ban lett a műszaki tudományok doktora.

Kutatóintézeti felelős munkája mellett 35 éven át egyetemen is oktatott. Rendszeresen részt vett a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Fémkohászati Tanszék oktatómunkájában, „A ritkafémek metallurgiája” című tárgy állandó előadójaként.

Fő törekvése volt, hogy elősegítse a fémek megfelelő felhasználását az ipar számos területén. Ebben a munkájában segítette a Ritkafém Tárcaközi Koordináló Bizottság, melynek alapítója és elnöke volt. Szervezte a nemzetközi Ritkafém konferenciákat, alkalmat teremtve az ipar eltérő területein dolgozó gyártók és felhasználók találkozására. Kiválóan szerkesztette a tudományos kiadványokat, melyek közül a Ritkafém konferenciák kiadványai, Alumíniumipar I-II. kötet, A szilárdtestkutatás újabb eredményei, a Fémipari Kutató Intézet, majd az Alumíniumipari Tervező és Kutató Intézet Közleményei a legjelentősebbek. Mintegy 250 publikációja jelent meg a hazai és nemzetközi folyóiratokban.

Munkájának köszönhetően az ország legkorszerűbb anyag- és szerkezetvizsgáló laboratóriuma valósult meg az Alumíniumipari Tervező és Kutató Intézetben. Számos nagy jelentőségű fej-

lesztési programot irányított, melyek közül ki kell emelni az új alumínium előállítási eljárás és technológia kidolgozását.

1983-ban kinevezték a Veszprémi Vegyipari Egyetem Szervetlen Kémiai Technológiai Intézetének intézetigazgató egyetemi tanárává. Nyugdíjba vonulásáig, 1991-ig vezette az intézetet. Szakmai elkötelezettségét a ritkafémek kutatásában itt is megtartotta, egy ritkafém-kutatási csoport létrehozásával.

1991–1996 közötti években a Hungalu Rt. igazgatótanácsának volt a tagja. Szakmai felkészültsége, logikus gondolkodása miatt munkatársai és az egész alumíniumipari kollektíva elismerte és tisztelte.

Aktív tagja volt az Magyar Tudományos Akadémia Metallurgiai Bizottságának. Számos kutató aspiránsi munkáját irányította, és gyakran kapott felkérést akadémiai doktori értekezések bírálataira is.

Több szakmai egyesületnek volt tagja, vezetőségi tagja, illetve elnöke. A Munka Érdemrend ezüst fokozatát 1973-ban kapta meg, miniszteri kitüntetésben öt alkalommal részesült. Nemzetközi tudományos tevékenységét több emlékérem adományozásával ismerték el. Szakmai-társadalmi téren kifejtett munkájáért 1982-ben a Christoph Traugott Delius-emlékérmet nyerte el. 1983-ban a Kiváló Feltaláló kitüntetés bronz fokozatában részesült.

Személyében a fémkohászati szakma az egyik legnagyobb tudású és szakmai felkészültségű egyéniségét vesztette el. Ismeretei rendkívül szélesek voltak; a fémek előfordulásától, azok kinyerésétől a feldolgozásáig terjedtek.

Szenvedéllyel gyűjtötte az ásványokat, nemzetközileg elismert rendszertani gyűjteményt hozott létre tudományos igényességgel. Számos publikációja jelent meg az ásványok világáról.

Dr. Várhegyi Győzöt 2015. augusztus 12-én 10 órakor helyezték örök nyugalomra a katolikus vallás szertartása szerint a Szent István Bazilika altemplomában. A szertartáson a családon, a rokonokon és a barátokon kívül a Pannon Egyetem Mérnöki Karának vezetősége is lerőta kegyeletét.

 Horváth János

Selmecebánya 2015. szeptember 11–13.

FROM THE CONTENT

Continued from page B2

economical solution to product small size aluminium cars. Increasing the formability of aluminium and developing the joining technology are the recent research topics. If the research area finds solutions to these problems, it makes the manufacturers think about the aluminium car technology, because using these solutions makes the production costs much lower and finally supports to start the aluminium era in car production.

Bánki S.: The profession of engraving in the XXth century from KB to BP 37
Happy times of peace
After Körmöcbánya in Budapest
Visit in an engraver's workshop

Cseh D. – Mertinger V. – Benke M. – Czibik Á.: Connections between residual stress state and heat treatment surface anomalies 39
Our article discusses a residual stress measurement series on bearing rings. The rings were monitored during the manufacturing process, after each phase the same five rings (5 paralel, project samples) were examined nondestructively. The residual stress state in the tangential direction was recorded in the same points of the surface after each step. In certain steps, individual samples were also investigated in a destructive way, because these samples were not

processed furthermore. The residual stress state changes of the samples were presented during the manufacturing process. The results of the individual samples showed that there is a connection between the heat treatment effects and the non-homogenous circumferential residual stress distribution.

Bauernhuber A. – Markovits T. – Trif L. – Bocz K. – Csanády A.: Adhesion of laser assisted steel-PMMA joining 43
The growing utilisation of plastics in our devices necessitates their joining with traditional structural materials. The mentioned demand can be satisfied by the laser assisted metal-plastic joining. However, the interaction responsible for joining force and the material changes of plastic and it's influence on joint quality are almost unknown. In the course of this study the changes in the PMMA material during joining and the adhesion mechanism are investigated. The cross section and the torn surface of the joints are investigated with scanning electron microscopy and Raman spectroscopy and the typical heat distribution of the metal surface during the process is introduced. Furthermore the role and effect of arising bubbles in the plastic on joint strength is shown. Based on the results, it can be stated, that only a tight range of technological parameters is suitable for joining with maximum strength.

Kaptay Gy.: Journal ranking and some scientio-metric issues in the fields covered by BKL Kohaszat 49
Rankings of scientific journals are given in this paper, based on impact factors (= IFs) published by Thomson Reuters for about 12,000 journals in June, 2015. The ranking is offered in the following research categories of the present journal BKL Kohaszat (with number of journals given in brackets): General and metallic materials science (120), Nano-science and nano-technologies (32), Energy – combustion – waste management (28), Metallurgy (25), Metals technologies (24), Metallic surfaces and colloid chemistry (22), Electrochemistry and corrosion (19), Composites (12) and Chemical thermodynamics – phase diagrams – thermophysical properties (8). The author formulates publishing strategy for authors publishing in research areas covered by this journal. The IFs gained by international and national metallurgical journals are compared. The usability of the cumulative IF and the h-index is discussed in the evaluation of individuals. When the individual cumulative IFs are summed to evaluate research groups / organizations, the individual results should be first divided by the number of co-authors of the given paper to avoid meaningless results.

Selmecbánya 2015. szeptember 11–13.

